

40 DANA ZA ŽIVOT

molitva 30. dan, 31. ožujka 2022.

Nakana:

Molimo za one koji namjeravaju pobaciti, da spoznaju kako je njihovo dijete stvarna osoba koja je već prisutna u njihovu životu.

Sveto pismo:

„Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga i povika iz svega glasa: 'Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje! Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega? Gledaj samo! Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvogega, zaigra mi čedo u utrobi.'“ (Lk 1, 41 - 44)

Razmatranje:

(...) Dijete dakle ne odgaja se prvotno za majku, nego za Boga. Dijete ne uzgaja se prvotno za oca, nego za Boga. Dijete ne odgaja se prvotno za narod, nego za Boga. Dijete ne odgaja se prvotno za državu, nego za Boga.

Da li se možda time nanosi kakova šteta majci, ocu, narodu, državi? Ni najmanje, jer je samo po sebi jasno da je mladež koja je odgojena za Boga iyo Božjim načelima, samim tim najbolje odgojena i za obitelj, narod i državu. Sto više mi tvrdimo, da samo od tako odgojenih individua može ljudsko društvo imati trajne i prave koristi.

Kakove koristi imade ruski narod od onih milijuna djece, što se skiću naokolo odgojena bez Boga ili bolje reći neuzgojena? Nikakove, nego teško breme, ne znajući što da počne s tim bijednicima, koji su bez svoje krivnje odgojeni od bezbožnika bez Boga, i zato nesposobni za istinsku kulturu duha.

Djeca, dakle mladež, imadu da se uzgajaju za Boga, jer je On potpuni vlasnik svakog ljudskog stvora. Ako se pak tko usuđuje tome da prigovara, onda mu moramo odgovoriti onim malo drastičnim, ali dubokim riječima sv. Pavla: »Zar će lonac reći lončaru, zašto si me tako načinio.« Dovoljno je za nas znati, Gospodine, da si nas Ti sve samo za sebe stvorio, da mladež ima da se uzgaja samo za Tebe, jer je slava Imena Tvoga zadnja svrha svega stvorenoga. Finis rei, gloria Dei! No, mi znamo sigurno, da će upravo po tome što se za Tebe uzgoji, biti sretan i pojedinac i obitelj i narod i država.

Treće pitanje napokon jest, kakove su posljedice uzgoja. Svaki uzgoj, bio dobar ili loš, imade svojih posljedica i za onoga koji uzgaja - uzgojitelja i za onoga, koji se uzgaja, gojenca. Odgoj imade posljedica ponajprije za uzgojitelja. Jer uzgojitelj nije ništa drugo nego sluga kojemu je Bog povjerio na obrađivanje najplemenitiji vinograd - ljudsku dušu.

Primit će dakle u svakom slučaju plaću za svoj trud. Ako dijete dobro uzgoji, za Boga, po Božjim načelima, primit će divnu plaću, o kojoj govori prorok: »Koji uzgajaju mnoge za pravdu, sjat će kao zvijezde po sve vjekove.« Ako li pak dijete uzgoji zlo bez Boga i protiv Boga, onda mu se može primijeniti prijetnja Spasiteljeva: »Jao vama književnici i farizeji, što prehodite more i bregove, da koga za zakon svoj

pridobijete. A kad ga pridobijete, činite ga sinom paklenim, dvaput gorim od sebe.« (Mt 23, 15) Ili ona druga Spasiteljeva: »Koji sablazni jednoga od ovih malenih što vjeruju u me, bolje bi mu bilo da si objesi kamen vodeni o vratu njegovu, pa da potone u dubinu morsku.« (Mt 17, 6) To je prekogrobna plaća za odgojitelja. No vidimo često već na ovome svijetu, kako odgojitelj prima plaću. Čitao sam negdje, da je mlad zločinac bio pod vješalima, kad ga upitaju, ima li još koju želju? Imam, reče, da vidim majku! I kad je dovedoše, udari je nogom u usta uz riječi: »Da si me naučila strahu Božjem za mlada, ne bih danas stajao pod vješalima.« Zar nisu dobra djeca već na ovom svijetu najbolja nagrada svojim roditeljima?

A za gojenca pogotovo imade odgoj nepreglednih posljedica. Mladenačka duša, to je uzorana njiva spremna za sjetvu. Što posiješ, to će i niknuti. Posiješ li zlatnu pšenicu, niknut će zlatna pšenica. Posiješ li trnje i korov, niknut će trnje i korov. Mladež odgojena bez Boga rodit će opačinama. Bit će to gomila beskarakternih ljudi, sebičnjaka, koji će služiti svakome, koji ga plati. Bit će to ljudi, koji su nesposobni za žrtve i napore za opće dobro. Teret sebi i okolini u kojoj se kreću, spremni na svaku opačinu.

No, i obratno. Mladež uzgojena za Boga, bit će danas sutra ljudi karakterni, spremni na žrtve i pregaranja za opće dobro, očevi i majke vrijednih obitelji, ljudi kreposni i čestiti, Bogu na slavu, bližnjima na veselje, domovini na korist.

Je li dakle čudo, ako sveta Crkva tako budno pazi na odgoj mladeži? Ako se uvijek zalagala i zalaže za slobodu katoličkih škola?

Zato evo niču u Crkvi brojni redovi, i muški i ženski, koji se bave odgojem mladeži, kao što je evo i red sestara uršulinki, koje danas slave svoju četiristogodišnjicu i s ponosom mogu da gledaju na svoj prezaslužni rad na polju kršćanskog odgoja kroz ovih 400 godina.

Sigurno je naime, da su oni, koji su najuže združeni s Bogom u molitvi i razmatranju, najpozvaniji, da mladeži dadu pravu i solidnu podlogu odgoju.

Sveta je naša dužnost, da se brinemo za naše katoličke škole. One su naša velika briga, ali i naš ponos. Samo po katoličkim školama postaje narod moćan, sretan i na ovome i na drugome svijetu!

bl. Alojzije Stepinac
propovijed o 400. godišnjici Reda ss. uršulinki
17. 11. 1935. (3. dio)

Molitva:

Oče naš, koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje. Dođi kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji. Kruh naš svagdanji daj nam danas, i otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima našim, i ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od Zla. Amen.